

mere almindelig politisk Art. Det er ikke saadan, at jeg tror, at de Bemærkninger, jeg her vil gøre, absolut skulle blive saadan, at alle og enhver kunde erklære sig tilfredse dermed. Men jeg mener, at jeg selv vil kunne være tilfreds dermed, og det kan jo heller ikke nytte at prøve paa at rette sig efter alle andre, naar man vil udtale sig om alvorlige Ting. Jeg mindes tydelig, hvorledes der blev skrevet i moderate Blade om mig i Fjor, dengang der var Tale om en Dagsorden til Ministeriet efter Indkaldelserne. Da skældte man mig ud efter Noder før Afstemningen, man sagde: Nu vil han bryde ud, sprænge sit Parti, han vil ikke være en loyal Partifælle, og det er skændigt. Da jeg sa stemte for Dagsordenen, skældte de mig ud, fordi jeg havde skuffet dem og stemt fornuftigt, og jeg forstaa godt, at de kunde blive forbitrede over det. Jeg ser, der har staaet i et Blad, at jeg vilde holde en stor antiministeriel Tale; nej, jeg vil hverken holde en stor eller en antiministeriel Tale. Jeg egner mig ikke til at holde store Taler og skal nu snart slutte af, og antiministeriel er jeg ikke. Jeg indrømmer, at ministeriel er ikke den Titel, jeg sætter mest Pris paa, jeg vil gerne have en anden Titel, jeg vil gerne kaldes Venstremand. Naar jeg ikke sætter Pris paa at kaldes ministeriel, saa er det fordi man, naar man gaar ind i den ministerielle Gruppe, kan komme i mindre godt Selskab. Der findes saa forfærdelig mange Mennesker nu om Stunder, der kalde sig ministerielle, og jeg vil ikke paastaa, at jeg vil være lige glad ved alle de Mennesker, der kalde sig saadan. Jeg hører endogsaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som jeg personlig naturligvis er meget glad ved, om jeg end ikke er det politisk, erklærer, at han ogsaa er ministeriel og vil støtte Ministeriet. Derfor siger jeg, interesserer det mig ikke at være ministeriel.

Jeg vil ikke udtale mig om, hvad der er passeret sidste Sommer, men naar jeg mener af et godt Hjerte at kunne støtte det nuværende Ministerium, saa ligger det ikke deri, at jeg ikke skulde kunne være uenig i et eller andet, som Ministeriet har foretaget sig, maaske særlig ved Taler sidste Sommer, men det ligger deri, at min Mening om Politik ikke er i den Grad afvigende fra, hvad der er Ministeriets egentlige Mening i Politik, og som er givet officielt til Kende ved Lejligheder, hvor saadant har kunnet paakræves, at jeg ikke med Glæde skulde kunne være med til at

støtte det nuværende Ministerium. Jeg skal derimod ikke lægge Skjul paa, at jeg vilde ønske, der i Venstres Ministerium sad en anden Krigsminister end den nuværende. Jeg finder, at det er uheldigt, at den ærede Krigsminister ikke deler de Anskuelser paa Militærspørgsmaalets Omraade, som hidtil have været de gældende i Venstre. Jeg har hørt sige, at det er dog en udmærket god Ting, at Krigsministeren har udtalt, at kun den Ordning af vort Forsvarsvæsen, som har Flertallets Tilslutning, er ønskelig. Ja, det kunde være meget ønskeligt, om vi kunde komme til, at kun en saadan Ordning er gennemførlig, og det vilde enhver Krigsminister kunne være enig i, ogsaa en Højrekrigsminister, hvis han var forfatningstro. Men hvad jeg særlig vilde sætte Pris paa hos Venstres Krigsminister, var, at han kunde erklære sig rede til at gennemføre de Krav og Tanker paa Militærvæsenets Omraade, som hidtil have været Venstres og, som jeg haaber, vedblivende ville være Venstres. Det, mener jeg, er et vigtigt Spørgsmaal. Da jeg har hørt, at den højtærede Krigsminister ikke kan være villig til at være med til et saadant Arbejde, men at han tværtimod, dersom det Resultat, man kommer til, skulde gaa imod det, som Krigsministeren finder det bedste: vort Forsvar baseret paa Københavns Befæstning, saa vil han gaa sin Vej, saa forstaa jeg ikke ganske den Stilling for en Krigsminister i Venstres Ministerium. Derfor kunde jeg altsaa ønske, at der i Venstres Ministerium sad en Krigsminister, der kunde erklære sig villig til at arbejde med paa den Løsning, som Venstre i Overensstemmelse med dets hidtidige Meninger paa Militærvæsenets Omraade har erklæret sig for en Tilhænger af.

Formanden: Det ærede Medlem nævnedes to Yderpunkter, mellem hvilke et andet æret Medlems Tale havde bevæget sig. Jeg vilde have anset det for heldigere, om den ærede Taler havde nævnt selve Mellemvejen og ikke de udenfor denne liggende Yderpunkter; det er bedst at undgaa Udtryk, der kan misforstaaes.

Rettelse.

Sp. 282, L. 3 f. n.: „Lovgivningsmyndighederne“, læs: „Ligningsmyndighederne“.